

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/6/2020
Identifikačné číslo spisu: 7514208247
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7514208247.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Ammeraal Beltech s.r.o., so sídlom Račianska 66, 831 02 Bratislava, IČO: 35 828 676, zastúpeného advokátom JUDr. Marcelom Habrmanom, so sídlom Tajovského 12, 940 72 Nové Zámky, proti žalovanému: TRANSPORT SYSTEMS, spol. s r.o., so sídlom Kováčska 38, 044 25 Medzev, IČO: 31 716 580, zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Semanovou, so sídlom Garbiarska 5, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 13 097,22 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 10Cb/61/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. apríla 2019, č. k. 2Cob/177/2018-290 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 19. decembra 2019, č. k. 2Cob/177/2018-358, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie odmieta.
- II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) rozsudkom z 25. apríla 2019, č. k. 2Cob/177/2018-290 v znení jeho opravného uznesenia z 19. decembra 2019, č. k. 2Cob/177/2018-358 potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) z 23. januára 2018, č. k. 10Cb/61/2014-229 v znení opravného uznesenia okresného súdu z 15. novembra 2019, č. k. 10Cb/61/2014-351, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13 097,22 eur s príslušenstvom a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predvolanie na pojednávanie nariadené na 23. januára 2018 bolo doručené žalovanému 22. novembra 2017 a jeho vtedajšej právnej zástupkyňi dňa 23. novembra 2017. Zároveň poukázal na to, že dňa 18. januára 2018 oznámila právna zástupkyňa žalovaného, že k 16. januáru 2018 sa dohodla so žalovaným na ukončení zastupovania, pričom ospravedlnila neúčast konateľa žalovaného na predmetnom pojednávaní a požiadala o odročenie pojednávania. Po ukončení zastupovania okresný súd nepochybil, keď bývalú zástupkyňu neupovedomil o rozhodnutí o jej návrhu na odročenie pojednávania, keďže už nebola oprávnená konať za žalovaného. Žalovaný, ktorému bolo doručené predvolanie na pojednávanie dňa 22. novembra 2017, a ktorý sa dozvedel o ukončení právneho

zastúpenia dňa 16. januára 2018, svoju neúčast' neospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadala, pričom v ospravedlnení bývalej právnej zástupkyne nebola uvedená elektronická adresa žalovaného a ani jeho telefónne číslo. Preto podľa krajského súdu súd prvej inštancie nemohol oznámiť svoje rozhodnutie o návrhu na odročenie pojednávania.

1.2. K námietke žalovaného, že v dôsledku neodročenia pojednávania mu nebolo umožnené vyjadriť sa, navrhnúť ďalšie dôkazy, predniesť záverečnú reč, odvolací súd poukázal na doterajší priebeh konania, z ktorého je zrejmé, že v priebehu prvoinštančného konania mal vytvorenú možnosť vyjadriť sa k žalobe, ako aj k jednotlivým dôkazom, rovnako tak mohol navrhnúť dôkazy, pričom za účelom predvolania svedkov, resp. vypracovania (súkromného) znaleckého posudku odročil pojednávania nariadené na 10. marca 2016, resp. 21. februára 2017. Zároveň súd prvej inštancie odročil pojednávania nariadené na 8. septembra 2015 na žiadosť žalovaného z dôvodu služobnej cesty jeho konateľ'a. Krajský súd tak skonštatoval, že súd prvej inštancie neporušil právo žalovaného na spravodlivý proces.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 31. júla 2019 dovolanie žalovaný, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“).

2.1. Dovolateľ uviedol, že jeho bývalá právna zástupkyňa (JUDr. H. D.) podaním z 18. januára 2018 riadne ospravedlnila jeho neúčast' na pojednávaní, v ktorom požiadala o odročenie pojednávania z dôležitých dôvodov, preto nie je správne tvrdenie konajúcich súdov, že jeho neúčast' na pojednávaní nebola ospravedlnená. Dôležitým dôvodom pre ukončenie právneho zastupovania žalovaného menovanou advokátkou boli jej zdravotné dôvody a jej vysoký vek. Rovnako tak žalovaný uviedol, že pre svoju pracovnú vyťaženosť a zaneprázdnenosť sa nemohol pojednávania zúčastniť, nakoľko bol na dlhodobo plánovanej pracovnej ceste mimo územia Slovenskej republiky a o ukončení právneho zastupovania v čase dojednávania svojich dôležitých pracovných termínov nemal vedomosť. Podľa žalovaného žiadosť advokátky bola podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania, keď v nej tvrdila také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jej neúčast' ako aj neúčast' samotného žalovaného na pojednávaní ospravedlniť.

2.2. Žalovaný namietal, že postupom konajúcich súdov bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces takým spôsobom, že nemal možnosť zúčastniť sa osobne a ani prostredníctvom svojho nového právneho zástupcu na pojednávaní, v dôsledku čoho nemohol realizovať jemu patriace práva, vrátane návrhu na vykonanie ďalšieho dokazovania. Za nepravdivý označil dovolateľ záver krajského súdu, že povinnosťou strany, ktorá navrhla odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí o návrhu na odročenie pojednávania. Advokátka vo svojej žiadosti z 18. januára 2018 uviedla svoje mobilné telefónne číslo a aj svoju elektronickú adresu, pričom rozhodnutie súdu o podanej žiadosti by dovolateľovi potom oznámila. V žiadnom prípade sa nemohlo jednáť o právne zastupovanie, ktoré by už po ukončení zastupovania nemohla vykonať. Záverom dovolateľ uviedol, že súd ho má v elektronickej databáze, pretože mu už doručoval iné podanie v predmetnom spore, a preto vyššie spochybňovaný záver krajského súdu nemôže obstať, naviac keď mu súd mohol svoje rozhodnutie o odročení alebo neodročení pojednávania oznámiť elektronicke, ako to prikazuje zákon.

3. Žalobca sa k dovolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (podľa § 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Podstatným pre posúdenie prípustnosti (a dôvodnosti) dovolania žalovaného bolo vyriešenie otázky, či súd prvej inštancie postupoval správne, ak pojednávanie - na ktorom bol vyhlásený rozsudok - neodročil a vec prejednal v neprítomnosti žalovaného, a či potvrdenie jeho rozsudku odvolacím súdom malo oporu v jednotlivých ustanoveniach Civilného sporového poriadku.

6. Úvodom dovolací súd považuje za nevyhnutné poukázať na to, že rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Obdo/11/2009 a 5Cdo/122/2010, na ktoré poukázal v dovolaní žalovaný, vychádzali z právnej úpravy (z ustanovení § 102 a § 119 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2011), ktorá bola neskoršími legislatívnymi zmenami prekonaná, a preto týmto rozhodnutiam nebolo možné priznať rozhodujúci význam.

6.1. Pokiaľ ide o dôvody odročenia pojednávania, dovolací súd dáva do pozornosti, že už za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku podľa ustanovenia § 118 ods. 2 v znení účinnom od 1. januára 2012 (k tomu vid' novelu uskutočnenú zákonom č. 388/2011 Z. z.) musel návrh na odročenie pojednávania obsahovať (dôležitý) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, a ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

6.2. S účinnosťou od 1. júla 2016 (t. j. v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) boli zákonné dôvody pre odročenie pojednávania v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou ešte sprísnené, keď

- pojednávanie možno odročiť len dôležitých dôvodov, a to len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca nemôžu z dôležitých dôvodov dostaviť na pojednávanie a zároveň nemožno od nich spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť (§ 183 ods. 1 C.s.p.),

- strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať (§ 183 ods. 3 C.s.p.) a zároveň

- strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania (§ 183 ods. 4 C.s.p.).

6.3. Len ak sú všetky vyššie uvedené podmienky predpokladané ustanovením § 183 C.s.p. stranou splnené, môže súd pojednávanie odročiť.

7. O naplnenie vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C.s.p. ide vtedy, ak súd neoznámi strane rozhodnutie o jej návrhu na odročenie pojednávania na telefónne číslo alebo elektronickú adresu, ktoré strana uviedla v úplnom návrhu na odročenie pojednávania, a zároveň vec v neprítomnosti strany prejedná a rozhodne (k tomu vid' aj judikát č. R 66/2017).

7.1. Pre prípustnosť dovolania tak je potrebné naplnenie dvoch predpokladov, a to návrh strany sporu na odročenie pojednávania spĺňajúci všetky požiadavky v zmysle ustanovenia § 183 ods. 1 až ods. 4 C.s.p., a súčasné nerešpektovanie povinnosti podľa § 183 ods. 4 súdom, t. j. neoznámenie strane na ňou určené telefónne číslo alebo elektronickú adresu, že ňou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nepovažuje za dôležitý. V rozhodovanej veci sa však o taký prípad nejednalo.

7.2. V tejto súvislosti dovolací súd pritom poukazuje na to, že predvolanie na pojednávanie nariadené na 23. januára 2018 obsahovalo okrem poučenia o možnosti rozhodnúť v spore rozsudkom pre zmeškanie aj poučenie o náležitostiach žiadosti o odročenie pojednávania predpokladané ustanovením § 183 ods. 1 až 4 C.s.p. (vid' č. l. 223 súdneho spisu).

8. Z obsahu predloženého súdneho spisu má dovolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie pri doručovaní predvolania na pojednávanie postupoval v súlade s ustanovením § 178 ods. 2 C.s.p., keď predvolanie na pojednávanie nariadené na 23. januára 2018 bolo doručené vtedajšej právnej zástupkyňi žalovaného dňa 23. novembra 2017 (t. j. dva mesiace pred dňom konania pojednávania). Postup okresného súdu bol podľa názoru dovolacieho súdu dokonca aj nad rámec predmetného zákonného ustanovenia, keď predvolanie na pojednávanie doručoval nielen právnej zástupkyňi, ale aj samotnému žalovanému - hoci z obsahu spisu nevyplývalo, že by účasť žalovaného na predmetnom pojednávaní bola nevyhnutná - ktorému bolo predvolanie doručené dňa 22. novembra 2017.

8.1. Žalovaný tak mal priamu (nielen od jeho právnej zástupkyne sprostredkovanú) vedomosť o dni, čase a mieste konania pojednávania, na ktorom okresný súd nakoniec vo veci meritórne rozhodol. Súd prvej inštancie svojím postupom vytvoril žalovanému dostatočný priestor pre prípravu na predmetné pojednávanie, ako aj pre zariadenie si svojich záležitostí, aby sa prípadne mohol predmetného pojednávania zúčastniť. Nemôže tak obstať argumentácia dovolateľa, že došlo k porušeniu princípu rovnosti zbraní v tvrdenej nemožnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov a predniesť záverečnú reč. Okresný súd vytvoril žalovanému reálnu možnosť, aby mohol

uskutočňovať jemu patriace procesné práva, pričom k ich realizácii nedošlo výlučne z dôvodov na strane žalovaného a jeho postoja k rozhodovanému sporu, a nie z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu.

8.2. Samotné tvrdenie o údajnej zahraničnej pracovnej ceste žalovaného (zrejme myslené konateľa žalovaného - pozn. dovolacieho súdu) prezentované jeho bývalou právnou zástupkyňou v žiadosti o odročenie pojednávania a žalovaným v odvolaní a následne aj v dovolaní nemôže obstáť. Tu len pre úplnosť dovolací súd poukazuje, že strana musí existenciu dôležitého dôvodu pre odročenie pojednávania nielen tvrdiť, ale aj konajúcemu súdu preukázať. Žalovaný pritom v konaní pred súdom prvej inštancie, v odvolacom konaní a ani v dovolaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že jeho konateľ bol dňa 23. januára 2018 (t. j. v deň pojednávania) na zahraničnej pracovnej ceste, a vzhľadom na dátum doručenia predvolania na pojednávanie ani neuviedol, kedy sa dozvedel o tom, že v čase konania pojednávania sa jeho konateľ musel zúčastniť zahraničnej pracovnej cesty.

9. Pokiaľ ide o ďalšiu argumentáciu dovolateľa, dovolací súd sa stotožňuje so záverom krajského súdu, že po doručení oznámenia o ukončení zastupovania JUDr. D. nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie oznamovať rozhodnutie o nevyhovení žiadosti tejto advokátke či už na jej telefónne číslo, alebo na jej e-mailovú adresu, nakoľko po doručení oznámenia o ukončení zastupovania súdu ju už konajúci súd nemohol považovať za zástupkyňu strany sporu (žalovaného).

9.1. Zároveň dovolací súd zastáva názor, že bývalá právna zástupkyňa žalovaného nebola oprávnená v oznámení o ukončení zastupovania uskutočniť v mene žalovaného žiadny ďalší úkon, t. j. nebola oprávnená za žalovaného požiadať súd o odročenie pojednávania. Navyše žiadosť o odročenie pojednávania vypracovaná bývalou právnou zástupkyňou žalovaného neobsahovala ani náležitosti vyžadované jednoznačným a nepochybným znením ustanovenia § 183 C.s.p. - o ktorých žalovaného a aj jeho vtedajšiu zástupkyňu okresný súd poučil v predvolaní na pojednávanie (viď bod 7.2. vyššie) - keď jednak z nej nebol zrejmy ospravedlniteľný dôvod (viď bod 8.2. vyššie), a zároveň neobsahovala ani telefónne číslo alebo elektronickú (e-mailovú) adresu žalovaného, na ktorú by mal súd rozhodnutie o žiadosti o odročenie pojednávania žalovanému oznámiť.

9.2. Obstáť nemôže ani tvrdenie žalovaného, že súd prvej inštancie mu mal doručiť rozhodnutie o žiadosti o odročenie pojednávania do jeho elektronickej schránky. Okrem dôvodov uvedených vyššie (viď bod 9.1. vyššie) dovolací súd uvádza, že túto povinnosť súdu nemožno vyvodiť odkazom na všeobecnú úpravu doručovania podľa § 105 a nasl. C.s.p., a to jednak z alternatívnej možnosti oznámenia rozhodnutia (telefonicky alebo elektronicke na v žiadosti zvolenú adresu) vzhľadom na rýchlosť oznámenia v čase krátko pred termínom pojednávania, ako aj z dôvodu, že ustanovenie § 183 C.s.p. (rovnako aj § 219 ods. 3 C.s.p.) je špeciálnym ustanovením vo vzťahu k všeobecnej úprave doručovania, keď súd svoje rozhodnutie o žiadosti o odročenie pojednávania doručuje výlučne na elektronicke adresu uvedenú v žiadosti (ak strana uvedie elektronicke adresu a nie telefónne číslo).

10. Vzhľadom k tomu, že žalovaný nepodal žiadosť o odročenie pojednávania obsahujúcu náležitosti podľa § 183 C.s.p., a na žiadosť jeho bývalej právnej zástupkyne nebolo možné prihliadať (viď bod 9.1. vyššie), súd prvej inštancie objektívne nemal možnosť oznámiť žalovanému, že žiadosti o odročenie pojednávania nie je možné vyhovieť.

10.1. Dovolací súd pritom zvyrazňuje, že podľa § 183 ods. 3 C.s.p. je povinnosťou strany požiadať o odročenie pojednávania bezodkladne po tom, čo sa o dôvode pre odročenie pojednávania dozvedela. V rozhodovanej veci sa žalovaný (aj za pravdivosti tvrdenia o jeho zahraničnej pracovnej ceste a jej preukázania konajúcemu súdu) dozvedel najneskôr 16. januára 2018, t. j. v deň, kedy sa so svojou právnou zástupkyňou dohodol o ukončení zastupovania. Napriek tomu žalovaný spôsobom predpokladaným v ustanovení § 183 C.s.p. nepostupoval.

10.2. Pokiaľ žalovaný riadne a včas nepožiadal o odročenie pojednávania a súd vec prejednal v jeho neprítomnosti, je potrebné poukázať na právnu zásadu „ignorantia iuris non excusat“, ktorej normatívne vyjadrenie je obsiahnuté predovšetkým v ustanovení § 15 zákona č. 400/2015 Z. z., ktorá je v rozhodovanom spore zvyraznená tým, že okresný súd žalovaného v predvolaní na pojednávanie poučil o zákonných podmienkach pre odročenie pojednávania. V tejto súvislosti poukazuje dovolací súd aj na znenie čl. 11 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové

schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone. Žalovanému tak muselo byť zrejmé, že ak kvalifikovane nepožiadal súd o odročenie pojednávania, bude vec prejednaná a rozhodnutá v jeho neprítomnosti.

10.3. Preto dovolací súd konštatuje, že postup okresného súdu nebol v rozpore s ustanovením § 183 ods. 4 C.s.p., v dôsledku čoho absentuje základný predpoklad pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C.s.p., a to existencia nesprávneho procesného postupu súdu (t. j. postupu súdu, ktorý je v rozpore so zákonom). Tu ako poznámku dovolací súd uvádza, že základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy všeobecný súd nemôže porušiť, ak koná vo veci v súlade s procesno-právnymi predpismi upravujúcimi postupy v civilnom sporovom konaní (k tomu viď aj II. ÚS 122/05 a III. ÚS 591/2013), ako tomu bolo v rozhodovanom spore.

11. Žalovaný - ak chcel byť v konaní zastúpený advokátom - mal aj po dohode o ukončení zastupovania s bývalou zástupkyňou, dostatočný priestor (7 dní) na zvolenie nového právneho zástupcu. Zároveň dovolací súd poukazuje na to, že v rozhodovanej veci sa nejednalo o spor s povinným právnym zastúpením (k tomu viď ustanovenie § 90 C.s.p.).

12. Nad rámec uvedeného dovolací súd uvádza, že žalovaný a aj jeho právna zástupkyňa mali o termíne pojednávania vedomosť v dostatočnom predstihu, napriek tomu sa týždeň pred dňom pojednávania dohodli o ukončení zastupovania. Na uvedené konanie mal žalovaný nepochybne právo, avšak ním prezentované dôvody (vek a zdravotný stav advokátky), pre ktoré malo k ukončeniu spolupráce dôjsť, nepôsobia dôveryhodne. Pokiaľ odvolací súd vo svojom rozsudku (viď bod 29. jeho odôvodnenia) poukázal na to, že jeho bývalá právna zástupkyňa JUDr. H. D. naďalej vykonáva advokátsku prax, dovolací súd dopĺňa, že menovaná advokátka je aj v čase jeho rozhodovania stále zapísaná v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou. Okrem predmetného konštatovania dovolací súd poukazuje na to, že žalovaný svojim konaním zmaril už dve skôr nariadené pojednávania, a to pojednávanie nariadené na 8. septembra 2015 z dôvodu zahraničnej pracovnej cesty, ktorú však žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, a pojednávanie nariadené na 21. februára 2017 z dôvodu, že požiadal znalca o vypracovanie znaleckého posudku, ktorým mal byť vypracovaný v lehote do 15. marca 2017. Z obsahu predloženého spisu však vyplýva žalovaný poskytnutím nepravdivej informácie zavádzal okresný súd, keďže v predmetnom čase o vypracovanie súkromného znaleckého posudku ani len nepožiadal, ale znalca o jeho vypracovanie požiadal až dňa 12. apríla 2017 (súkromný znalecký posudok predložil žalovaný až 28. júla 2017, t. j. viac ako 4 mesiace po lehote, ktorú pôvodne uviedol súdu - pozn. dovolacieho súdu). V nadväznosti na skoršie správanie žalovaného v spore a skutočnosť, že vo veci boli vykonané všetky navrhnuté dôkazy, sa tak dovolaciemu súdu javí, že primárnym cieľom ukončenia dohody o zastupovaní bolo zmariť nariadený termín pojednávania a spôsobiť prieťahy v predmetnom spore, ktorý už v tom čase prebiehal v prvej inštancii štvrtý rok.

12.1. K uvedenému záveru dovolací súd uvádza, že povinnosťou súdu je postupovať v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (k tomu viď čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku) a zároveň je jeho oprávnením odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, prípadne vedu k nedôvodným prieťahom v konaní (viď čl. 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku). Šikanózne konanie strany sporu, ktoré sa môže už na prvý pohľad javiť ako konanie smerujúce k nedôvodným prieťahom v konaní, ktoré je v záujme čo najrýchlejšieho prejednanie a rozhodnutia sporu potrebné odmietnuť. Medzi takého konanie možno nepochybne zaradiť aj vypovedanie splnomocnenia advokátovi krátko pred určeným termínom pojednávania, prípadne udelenie splnomocnenia advokátovi na zastupovanie v spore krátko pred skôr určeným termínom pojednávania (o ktorom mala strana vedomosť) za súčasného podania žiadosti o odročenie pojednávania.

13. Dovolací súd konštatuje, že odvolací súd náležitým a presvedčivým spôsobom svoj rozsudok v otázke kľúčovej pre rozhodnutie v spore a zároveň dospel k správne záveru, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní neznemožnil žalovanému realizáciu jemu patriacich procesných práv, nakoľko jeho postup bol v súlade so znením ustanovenia § 183 C.s.p. Preto dovolací súd konštatuje, že ani konanie pred krajským súdom nebolo poznačené dovolateľom tvrdenou vadou zmätočnosti uvedenou v

ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p.

14. Vzhľadom k tomu, že konanie pred súdmi nižšej inšancie nebolo poznačené namietanou vadou zmätočnosti uvedenou v ustanovení § 420 písm. f/ C.s.p., najvyšší súd dovolanie žalovaného odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

15. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevnikli (k tomu viď judikát č. R 72/2018).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.